

celle i Camp Hardy (Thysville) under umenneskelige forhold. Foranlediget heraf er generalsekretærens specielle repræsentant i Congo i færd med at undersøge mulighederne for at lade en repræsentant for Internationale Røde Kors besøge Lumumba.

For så vidt angår forlydender om, at Lumumba vil blive stillet for retten, siges det i rapporten, at der endnu ikke foreligger officiel meddelelse om anklagens indhold og retlige grundlag, ligesom der ej heller er truffet beslutning om, hvilken domstol der skal afgøre sagen. I denne forbindelse oplyses det, at generalsekretærens specielle repræsentant mundtligt har protesteret over for Bomboko, formanden for „kommissærernes råd“, imod den ulovlige arrestation og brutale behandling af Lumumba samt henstillet til Bomboko, at der gives Lumumba en retfærdig, værdig og menneskelig behandling.

I tillæg til beretningen gengives teksten til to skrivelser fra generalsekretæren til præsident Kasavubu, hvori understreges den alvorlige indflydelse på Congo-republikkens internationale prestige, der vil opstå, såfremt en aktion mod Lumumba foretages i modstrid med anerkendt lov og ret. Endvidere fremhæves betydningen af opretholdelse af FN-pagtens principper, der betragtes som det eneste grundlag for konstruktivt nationalt såvel som internationalt samarbejde.

(32) En tale af Ghanas præsident den 15. december cirkuleredes som FN-dokument. Præsidenten foreslår til løsning af Congo-krisen en række punkter, bl. a. FNs midlertidige optagelse af Congos indre forhold, efter at Mobuto's militære enheder er afviklet og den tidligere congolesiske centralregering genoprettet.

Ghanas præsident udtalte til slut, at såfremt FN ikke så sig i stand til at handle som foreslået, ville han være nødsaget til sammen med andre afrikanske stater at oprette en afrikansk overkommando, der skal træffe øjeblikkelige foranstaltninger til genoprettelse af ro og orden, således at den lovlige regering, ledet af Lumumba, kan fungere.

II. Akkrediteringsspørgsmålet.

Generalforsamlingen optog den 20. september ved en resolution republikken Congo

(Leopoldville) i De Forenede Nationer og besluttede samme dag at henvise spørgsmålet om, hvem der skulle repræsentere republikken i FN, til udvalget til prøvelse af fuldmagter.

Dette udvalg holdt sine første møder den 9. og 10. november, hvor Sovjetunionen, Den forenede arabiske Republik og Marokko ønskede forhandlingerne udsat, idet de henviste til, at der manglede officielle oplysninger vedrørende akkreditiverne for delegationerne til 15. generalforsamling, samt til, at udvalget var trådt sammen tidligere, end det var sædvanligt; men dette forslag blev nedstemt.

Der rejstes indvending mod, at visse dokumenter i forbindelse med repræsentationen i sikkerhedsrådet ikke var forelagt udvalget.

Formanden afgav en udtalelse om, at disse dokumenter ikke skulle optages blandt udvalgets officielle dokumenter.

Udvalget vedtog derefter med 5 stemmer mod 3 og 1 abstention på USA's forslag først at se på akkreditiverne fra repræsentanterne for republikken Congo.

Den amerikanske repræsentant forelagde et resolutionsudkast, hvorved udvalget anbefalede, at generalforsamlingen accepterede de akkreditiver, som statsoverhovedet for republikken Congo havde udstedt og sendt til generalforsamlingens præsident ved brev af 8. november 1960.

Tilhængerne af denne resolution (Costa Rica, Haiti, New Zealand, Philippinerne, Spanien) anførte som begrundelse for, at sagen straks måtte tages op, at generalforsamlingen specielt havde henvist spørgsmålet om de congolesiske akkreditiver til udvalget. De foreliggende akkreditiver bar uimodsigeligt republikkens præsident, Joseph Kasavubus underskrift, og det fremhævedes, at regel 27 i forretningsordenen gik ud på, at akkreditiver skal udstedes enten af statsoverhovedet, regeringsoverhovedet eller af udenrigsministeren. Det ville blive en indblanding i Congos indre anliggender at sætte spørgsmålstegn ved gyldigheden af et dokument, som statsoverhovedet havde udstedt. Det blev endvidere påpeget, at præsident Kasavubu havde talt i generalforsamlingen den foregående dag og havde anmodet om øjeblikkelig anerkendelse af akkreditiverne. Politiske overvejelser måtte ikke spille nogen rolle for udvalget,